

ת"פ 4956/02/14 - מדינת ישראל נגד חאלד גולאני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 4956-02-14 מדינת ישראל נ' גולאני(עציר)

בפני כב' השופטת חנה מרים לומפ בעניין:
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חאלד גולאני (עציר)

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום, בכך שסחר ב-4 מועדים שונים בסמים מסוכנים וכן בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. הנאשם הודה כי מכר את הסמים כדי לממן את צריכתו העצמית לצורך קיום יומיומי ולא לשם תאוות בצע. המאשימה הסתפקה בהודאת הנאשם וביקשה להרשיעו בעבירות בנסיבות אלה.
2. על פי עובדות האישום הראשון, הנאשם הורשע בכך שמכר ביום 29/1/2014 לשני שוטרים בשתי עסקאות שונות, סם מסוכן מסוג הרואין. לשוטר הראשון הוא מכר הרואין במשקל 0.4977 גרם בתמורה ל- 100 ₪ ולשוטר השני מכר סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 1.1891 גרם בתמורה ל- 200 ₪. עוד באותן הנסיבות החזיק הנאשם בסם מסוכן מסוג הרואין שלא לצריכתו העצמית במשקל של 1.5982 גרם.
3. על פי עובדות האישום השני, הנאשם הורשע בכך שמכר לשוטר הראשון ביום 27/1/2014 סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 0.5053 גרם בתמורה ל- 100 ₪.
4. על פי עובדות האישום השלישי, הנאשם הורשע בכך שמכר לשוטר הראשון ביום 24/1/2014 סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 0.6582 גרם בתמורה ל- 100 ₪.
5. על פי עובדות האישום הרביעי, הנאשם הורשע בכך שמכר לשוטר הראשון ביום 23/1/2014 סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 0.5659 גרם בתמורה ל- 100 ₪.

טיעוני הצדדים

עמוד 1

6. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בכל אישום הוא בין 8 ל-18 חודשי מאסר, ביקשה לגזור על הנאשם עונש נפרד בשל כל אירוע, ולהטיל על הנאשם עונש ברף העליון של המתחם.
7. ב"כ המאשימה הדגישה את נסיבות ביצוע העבירה ובהן סוג הסם שהוא סם קשה, הסם נמכר לסוכנים משטרתיים תוך תיאום טלפוני, הנאשם ביצע 4 מכירות בתוך שבוע אחד בלבד לכל דורש, דבר המעיד על נגישותו הגבוהה לסם. עוד ציינה את עברו הפלילי המכביד של הנאשם אשר צבר לחובתו 11 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, סמים ועבירות על חוק הכניסה לישראל.
8. ב"כ המאשימה ביקשה מבית המשפט לתת דגש לערכים המוגנים שנפגעו במקרה זה וכן להתחשב בכך שעבירת סחר בסמים גורמת לתחלואה הפוגעת בחברה ומחייבת ענישה מחמירה.
9. ב"כ המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם 36 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, קנס ופסילה מלהחזיק רישיון נהיגה והגישה פסיקה לתמיכה בטענותיה. הפסיקה שהוגשה היתה בעבירות של סחר בסם מסוכן מסוג חשיש, כאשר הוטלו עונשים של 21 ו-24 חודשי מאסר. ב"כ המאשימה ביקשה ללמוד מקל וחומר לענייננו, שכן הנאשם סחר בסם מסוכן מסוג הרואין שפוטנציאל הנזק הצפוי ממנו הוא גבוה יותר.
10. ב"כ הנאשם ציין את נסיבותיו האישיות של הנאשם, שהוא בן 46, נשוי ואב ל-2 ילדים קטינים, בני 14 ו-12; אשתו היא תושבת חו"ל והם נמצאים בהליך של איחוד משפחות ותוקפו של האישור שלה לשהות בישראל פג ביום 4/6/2014.
11. עוד ציין ב"כ הנאשם את רצונו של הנאשם להיגמל מנגע הסמים והציג אישור מבית המשפט כי הנאשם טופל על ידי המרכז למתדון מתאריך 24/12/2012 ועד למעצרו. כמו כן הציג אישור כי הנאשם השתתף בקבוצת טיפול במסגרת שב"ס.
12. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם לא היה מעורב בעבירות מעת שחרורו ממאסרו הראשון בשנת 2009 ויצא ממעגל הסמים, הוא חזר כעת למעגל הסמים ומעוניין לעבור טיפול בין כתלי שב"ס ולכן התנגד לקבלת תסקיר בעניינו. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בכך שהנאשם לקח אחריות למעשיו בהזדמנות ראשונה, הוא הביא חרטה על המעשים, הוא נתון במצוקה כלכלית שלו ושל בני משפחתו, וכן הנאשם מתקשה להסדיר את מעמדה של אשתו בישראל, כאשר הוא נמצא במאסר.
13. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, הדגיש ב"כ הנאשם כי מדובר בסחר בכמויות קטנות של סמים במסגרת "אחוות נרקומנים", שכן הנאשם מכר את הסם לא בשל בצע כסף, אלא כדי לממן את צריכתו העצמית. מאחר שכל העסקאות בוצעו במהלך שבוע אחד ביקש ב"כ הנאשם לקבוע מתחם לכל העבירות יחדיו.
14. הנאשם בדברו האחרון מסר כי לקח אחריות למעשיו עוד בשלב החקירה וכן בבית המשפט. הנאשם

הדגיש כי הוא עשה טעות, שכן הוא לא חשב על חומרת מעשיו, אלא השתמש בסמים ומכר כמה מנות כדי לממן את המנה שלו. הנאשם ביקש את סליחת בית המשפט וביקש עזרה. הנאשם מסר כי הוא אינו שוהה באגף נקי מסמים, הוא שותה אדולן ויורד במינון בשלבים, וזאת כדי לנסות ולהיגמל משימוש בחומרים ממכרים.

15. הנאשם ציין את מצוקת אשתו אשר באה ממצרים ואין לה מכרים בישראל ויש קושי בהסדרת אישוריה. כמו כן ביקש הנאשם מבית המשפט להתחשב בשני ילדיו שהם תלמידי בית ספר ובעקבות מעצרו מצבם הידרדר, שכן הם זקוקים לתמיכת אביהם.

מתחם העונש ההולם

16. בית המשפט העליון בע"פ 6747/11 מדינת ישראל נ' מערוף אבו ריקי (טרם פורסם) מיום 3.1.13 חזר והדגיש את החומרה הטמונה בעבירות הקשורות בסמים והנזק הרב אשר הן גורמות לחברה. בית המשפט העליון הפנה להלכה שנקבעה בע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), (22.6.2010):

"הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים..."
(שם, בפסקה 10, וראו גם, ע"פ 9482/09 ביטון נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 24.7.2011); ע"פ 5765/10 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 5.6.2011; ע"פ 3570/09 אבו עמרה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 3.5.2010).

17. עמדת בית המשפט העליון וכן העובדה שהמחוקק קבע לצד עבירת סחר בסמים עונש מאסר של עד 20 שנה, מלמדים על כך שמדובר בערך חברתי ממעלה ראשונה. במקרה שבפני כתב האישום הוגש בבית משפט השלום ולכן העונש הקבוע לצד כל אחת מעבירות בהן הורשע הנאשם הוא עד 7 שנות מאסר.

18. אשר לעוצמת הפגיעה בערך המוגן כאשר מדובר בסחר בהרואין, יפים הדברים שנאמרו לאחרונה בע"פ 1945/13 **עאמר אחמד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.10.14):

"רבות נכתב ונאמר על חומרתן היתרה של עבירות הסמים, ובעיקר כאשר מדובר בסחר בסמים מסוכנים, המוגדרים כסמים "קשים", ועל כך איננו רואים צורך להכביר מילים. בית משפט זה הביע לא אחת את עמדתו, כי את נגע הסמים יש לשרש מן היסוד, וכי לנוכח הנזק העצום שמסבים עבירות הסמים, ובפרט כאשר מדובר בסמים מסוכנים כדוגמת הרואין, יש להיאבק בתופעה על ידי הטלת עונשים מרתיעים על המעורבים בכל שרשרת תעשיית הסם. עם זאת, ברי כי כל מקרה ומקרה יבחן לפי נסיבותיו המיוחדות, תוך התחשבות, בין היתר,

בכמות הסם ובטיבו, בעברו הפלילי של הנאשם, במצבו האישי והמשפחתי, ובנסיבות ביצוע...

19. סעיף 40 ג' לחוק העונשין קובע כי בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב גם בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה בהתאם לסעיף 40 ט' לחוק העונשין.

20. באישומים 1-4 מואשם הנאשם בביצוע 5 עסקאות סמים שונות. ארבע לשוטר אחד ואחת לשוטר שני. כל העסקאות לשוטר הראשון הן בכמויות של כחצי גרם בתמורה ל-100 ₪ והעסקה לשוטר השני היא של למעלה מגרם סמים בתמורה ל-200 ₪. אין מדובר במקרי סחר אקראיים אלא עסקאות שבוצעו לאחר תיאום טלפוני וקביעת מקום מפגש.

21. אין מדובר באחוות נרקומנים כדברי בא כח הנאשם (ובכך מקרה זה שונה מהמקרה של ת"פ 29140-06-12 אותו הגיש ב"כ הנאשם לתמיכה בטענותיו), שכן, מדובר בשוטרים סמויים ולא במכורים לסמים שהפכו לסוכנים משטרתיים, מכאן שהנאשם מכר את הסמים לשני אנשים שהוא אינו מכיר. הנאשם סיפק את הסם באופן מיידי והעסקאות בוצעו בהפרשים של מספר ימים. עוד יש להתחשב לחומרה בסוג הסם שהוא סם קשה, אשר המתמכרים לו מאבדים בסופו של דבר את רכושם, את משפחתם ואף את צלם האנוש.

22. מנגד יש להתחשב בכמות הקטנה אותה סיפק הנאשם בכל עסקה וכן בנסיבות שהובילו את הנאשם לביצוע העבירות ואת התמכרותו לסמים. הנאשם לא ביצע את העבירות בתמורה לבצע כסף, הסמים נמכרו בסכומים מזערניים, תוך הפקת רווח שולי לצורך מימון קניית סם לשימושו העצמי.

23. אשר לענישה הנוהגת ברע"פ 7681/13 **דקה נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 21/1/14 בית המשפט העליון דחה ערעור בגלגול שני של נאשם על חומרת העונש אשר הוטל עליו, ואשר כלל עונש מאסר בפועל של 10 חודשים בגין שתי עסקאות של סחר בסם מסוג הרואין, האחת במשקל 1.33 ג' נטו, והשנייה במשקל 1.48 ג' נטו. ברע"פ 2122/13 **דבש נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 9/5/13 נדחה ערעור בגלגול שני של נאשם על חומרת העונש אשר הוטל עליו בגין שתי עסקאות של סחר בסם מסוג קוקאין, האחת במשקל של 2.47 ג' נטו, והשנייה במשקל של 3.95 ג' נטו. בגין עבירות אלו הוטלו על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל בגין כל אחת מהעבירות בנפרד.

24. בהתחשב בכל אלה, אני קובעת כי מתחם העונש בגין כל עסקה הוא בין 5 חודשי מאסר לבין 15 חודשי מאסר.

25. אשר לעבירת החזקת הרואין שלא לצריכה עצמית במשקל של 1.5982 גרם - מדובר בכמות משמעותית, פי 5 מהחזקה הקבועה בחוק. הסם הנמצא בידו של הנאשם והוא אף מכר חלק ממנו זמן קצר קודם לכן לשני השוטרים, כך שהנאשם הביא עמו כמות גדולה של סם לצורך ביצוע מספר עסקאות סמים. לכן בנסיבות אלה, מתחם העונש ההולם הוא בין 3 חודשי מאסר שירוצה בעבודות שירות ועד לשנת מאסר.

העונש המתאים

26. בהתאם לסעיף 40 יג'(ב) לחוק העונשין, החלטתי לגזור על הנאשם בשל כל אחד מהאירועים, עונש

עמוד 4

כולל, וזאת מאחר שמדובר בעבירות שבוצעו בנסיבות דומות בתוך זמן קצר.

27. לקולא שקלתי את גילו של הנאשם, נסיבותיו המשפחתיות הלא-פשוטות והפגיעה בבני משפחתו כתוצאה ממאסרו, את רצונו של הנאשם להיגמל מסמים והמאמצים אשר עשה בין השנים 2010 ועד שחזר למעגל הסמים בשנת 2014, את לקיחת האחריות של הנאשם למעשיו עוד בשלב החקירה והחיסכון בזמן שיפוטי. כמו כן, התחשבתי בכך שמדובר בהרשעתו הראשונה של הנאשם בעבירות של סחר בסמים.

28. לחומרה שקלתי את הצורך בהרתעת הנאשם נוכח ריבוי העבירות, החזרה על המעשים, עברו המשמעותי של הנאשם אשר צבר לחובתו 8 הרשעות קודמות בעבירות סמים, רכוש וכניסה לישראל שלא כדין והוא אף ריצה בעבר שני עונשי מאסר.

29. עוד יש להתחשב בעבירות מסוג זה בצורך בהרתעת הרבים ולעניין זה יפים דבריו של בית המשפט העליון על הצורך במלחמה בתופעה ובמיגורה, תוך הטלת עונשים מרתיעים:

ברע"פ 6373/06 מדינת ישראל נגד **עווד אלנשמי** (טרם פורסם) מיום 6.9.2006 - נקבע כי:

"כאשר בעבירות סמים עסקינן, לא ניתן להתעלם מהחובה המוטלת עלינו כמערכת וכחברה להיאבק בנגע הסמים. פן חשוב של מאבק זה הינו הטלת עונשים מחמירים על מי שבחרים לעסוק בסחר בסמים."

30. כאשר אני מאזנת בין הנסיבות לחומרה ולקולא ובשים לב מחד, לכך שבית המשפט העליון קבע כי בעבירות של סחר בסמים יש לתת משקל בכורה לשיקולי גמול והרתעה, ומאידך בהתחשב בכך שהנאשם הצליח לצאת ממעגל סמים למשך מספר שנים, הוא ממשיך במאמצים להיגמל גם בין כתלי שב"ס, ובהתחשב בנסיבותיו האישיות הלא-פשוטות, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים כדלהלן:

א. 22 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו.

ב. 12 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת סמים מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת סמים מסוג עוון.

ד. אני פוסלת את הנאשם מלנהוג למשך 11 חודש מיום שחרורו, ללא צורך בהפקדת הרישיון.

ה. 12 חודשי פסילה. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת סמים או נהיגה בפסילה.

31. ניתן צו להשמדת הסמים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי על פסק דין זה בתוך 45 יום.

ניתן היום, ג' חשוון תשע"ה, 27 אוקטובר 2014, בהעדר ב"כ הצדדים והנאשם.